

МАК РЕЙНОЛДС КУЧЕШКА ЗВЕЗДА

Превод от английски: Владимир Йосифов, 1987

chitanka.info

Когато първите представители на човечеството кацнаха на Сириус II, изгаряйки от нетърпение чрез обменна търговия да закупят излишъка от уранова руда, те водеха със себе си едно от малкото кучета, оцелели на Земята като талисман на космическия кораб.

Гиммик беше един от последните от своя вид, който беше на изчезване не поради епидемии или затруднения в размножаването. Чисто и просто от известно време на човека му беше омръзнал старият другар. Венерианската граблива маймуна или марсианският трили бяха много по-смешни, а освен това създаваха и значително по-малко грижи.

Капитан Хенфорд, ръководител на екипажа, състоящ се от трима души и едно куче, поздрави строго, по военному представителите на Сириус. Само видът на аборигените го изненада малко. Върху малко седло на гърба на един истински земен ейрдал териер седеше същество, подобно на октопод. Едва по-късно капитанът и неговият екипаж разбраха, че кучеподобното същество всъщност беше по-интелигентното от двете, а октоподът представляваше телепатично управляема система от полезни пипала.

Общуването по телепатичен път може да доведе до известни недоразумения и ако групата се състои от няколко отделни същества, почти е невъзможно да се разбере кой „говори“.

След размяната на любезностите, ръководителят на сирианците заяви внимателно:

— Бих казал, че нашите домашни животни в известна степен превъзхождат вашите. Осем пипала очевидно са по-полезни от двата крайника с по пет пръста, както е при вашите!

Капитан Хенфорд премига няколко пъти.

— Откровено казано — добави сирианецът с известно смущение, — надявам се да не ви обидя, но вашите същества имат малко отблъскващ вид.

— Очевидно, ние сме свикнали с тях — отвърна Хенфорд и преглътна с мъка.

По-късно, в космическия кораб, капитанът изглежда възмутено своите подчинени.

— Ясно ли ви е — каза той, — че те сметнаха Гиммик за водач на експедицията, а нас за домашни животни?

Фелдфебелът Джонс отвърна весело:

— Може и да сте прав, капитане, но бяха много любезни. И веднага се съгласиха с предложения от нас договор за доставка на урановата руда. Правителството ще бъде извънредно доволно.

— Но ясно ли е какво ще си помислят тези сирианци, ако разберат, че Гиммик е домашно животно, а? — попита Хенфорд настойчиво. — Че го смятаме за нисше живо същество?

Лейтенант Грант пръв схвана идеята.

— Това означава — изрече бавно той, — че отсега нататък при всеки контакт със сирианците ще трябва да водим със себе си кучета. Всеки кораб, който ще товари уранова руда, ще трябва да води няколко кучета със себе си. Ще се наложи и в бъдеще да представяме нещата така, като че ли кучето е висшето земно същество, а човекът е само негов слуга. Всеки път, когато говорим с един сирианец, трябва да представяме нещата така, като че ли говори кучето!

— Господи — възкликна Джонс, — ами че на Земята няма вече толкова кучета. Ще трябва по най-бърз начин да ги развъдим отново!

Капитанът погледна към пода, където Гиммик лежеше с изплезен език и като че ли се смееше ехидно.

— Кучи сине! — му викна капитанът.

Но опашката на Гиммик само се махаше насам-натам, насам-натам.

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 28/1987 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.